

ΤΗΙ ΙΕ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ
ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♪ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ♪ Πα ρ

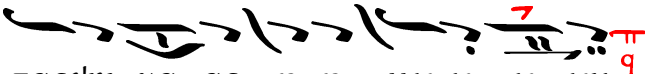
Ε ν τη Γεν νη σει την πα ρθε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ ε υ λο

εν τη Κοι μη σει το κο σμον ου κα τε λι πε ς Θε ο το

κε ^π ρ με τε στη ς προ σ την ζω ην Μη τη ρ υ πα α αρ χου σα

της ζω η ς ^Δ και ται ς προ σ βει αι ς ται ς σαι ς ^Δ λυ τρου με νη

εκ θα να του τας ψυ χα ς α ς η η μων' ^π ρ

τὸ τέλος:
ταςψυ χα ας η η μω ω ω ν
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

A ^{Πα} να βο η σο ον ^{Δι} Δαυ ιδ τις η πα ρσ σα Ε ορ τη ^Δ ^σ
^{Πα} ην α νυ μνη σα α φη σιν εν τω βι βλι ω των ψα λμων ^Δ ^σ ^{Πα} ^σ
θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Παρ θε ε ε νον ^Δ ^σ με τε ^{Πα}
στη σεν αυ την προς τας ε κει ει θεν μο νας ^Δ ^σ Χρι στος ο εξ ^{Πα}
αυ της α νευ σπο ρα ας γεννη θεις ^Δ ^σ και δι α του το χαι ^{Πα}
ρσ σι μη τε ε ε ρες ^Δ ^σ και θυ γα τε ραι και νυ υμ φαι Χρι ^{Πα}
στυ ς ^Δ ^σ βο ω ω σαι χαι αι αι ρε ^Δ ^σ η με ε τα στα α α ^{Πα}
σα ^Δ ^σ προς τα α νω βα σι ι ι ι ι λει α ^Δ ^σ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Κε

O ^σ παν τι μοσ χο ρος των σε πτων Α πο στο λων ^σ
η θροι σθη θαυ μα στως του κη δευ σαι εν δο ξως ^σ το ^σ
σω μα σου το α α χ ραν τον Θε ο το κε ε Παν ^σ

υ υμ νη τε οἰς συν υ υμ νη σαν και των Α γγε λων τα
πλη θη την Με τα αστα σιν την σην σε πτως ευ φη μιν
τες ην πι στει ε ορ τα α ζο μεν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα φ

Εν τη Γεν νη σει σθ σ σὺ λη ψις α α σπο ρος εν
τη Κοι μη σει σθ σ νε κρω σις α α φθο ρος θαυ μα εν
θαυ μα τι δι πλαν συν ε ε δρα με Θε ο το κε πως γαρ
η α πειρανδρο ος βρε φο τρο φος αγνε ευ ου σα πως δε
η Μη τρο θε ε ος νε κρο φο ρος μυ ρι ζα σα δι ο συν
τω Α γγε λω βο ω μεν σοι χαι αι ρε η κε χα
ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ξ

Εκ νε ο τη το ο ο ος μβ πο ο ολ λα α α πο
λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α αυ

τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω σον

Σω ω τη η ηρ μ ς ς (δίζ)

Ο ι μι σ ς εν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι ι

ι ς ς (δίζ) ως χο ο ο ο ο ο ς το ο ο ο ς γαρ

Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι (δίζ)

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι (δίζ) και κα α θα αρ σει υ

ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται (δίζ)

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως (δίζ)

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην (δίζ)

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει ^Δ₂
^{B8} τα α τη η ης χα α α ρι το ος ρει ει ει θρα
^{Πα} ^θ ^β ^γ α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α ^π₉
^Δ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς
^β ^γ ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ^Δ₂ Βου ^Σ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ₂ εν
^β ^γ πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. α'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ₂ εν
^β ^γ πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεπικοιλμένη.

^χ **T** ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η σο
^β ^γ ^Δ₂ ^χ ^β ^γ μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α α α

^β ^γ α

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

Χ ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾱσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(α' 39-49, 56).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὄλοκαυτώματα.

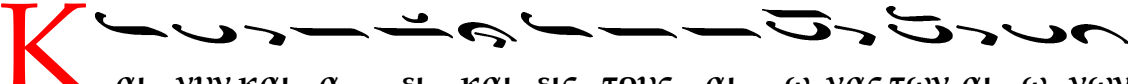
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις της Θεο το οκθ πρε σβειαις ελε η μον

ψον τα πληθη των εμων εγ κληματων

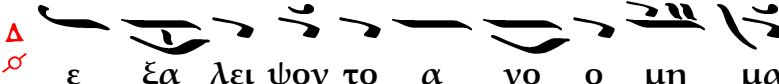
Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων

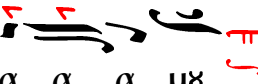
Α μην

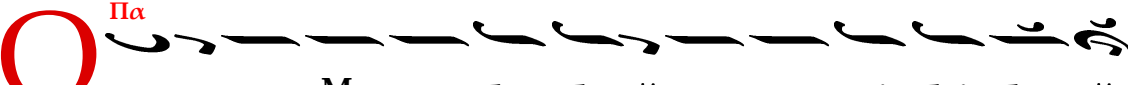
ελε ψον τα πληθη των εμων εγ κληματων

Εἶτα τὸ πεντηκοστᾶριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

α α α μ

Ο ^{Πα}τε η Με τα στα σις τ α χραν του σου σκη νης

^{Δι} ηυ τρε ε ^{Πα}πι ι ζε ε ε ε το ^{Δι} το τε οι Α πο στο

Δι
 ρι κυ κλθ ς θντες την κλι ι νη η ην ε ω ω
 ρω ω ων σε
 και οι μεν α τε νι ι ζοον τε ε
 εστωω σκη η η νει
 θαμ βει ει ει συν ει ει χοο ο
 ον το
 ο δε Πε ε προς συν δα κρου σιν ε ε βο
 ο α α α α σοι
 ω ω ω Παρ θε ε ε ε νε
 ο
 ρω ω ω σε ε τρα α α νως η πλω με νηην υ υ πτι
 ι αν
 την ζω η ην τω ω ων α α πα α αν των και
 κα α τα πλη η η η η η η η η τ το μαι
 εν η ε
 σκη νω σε της μελ λου σης ζω η ης η η η α πο ο λα
 α α αυ σις
 αλλ ω α χρα ντε ι κε τευ ε εκ τε
 ε ε νως
 τον Υι ον σθ ς και αι Θε ε ον
 τθ σω ζεσ θαι
 την πο λι ιν σθ α τρω το ο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α΄ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄ καὶ ὁ β΄ εἰς ζ΄, ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. (κατὰ τὸ ΤΜΕ εἰς δ΄ καὶ δ΄).

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσμά.

Ωιδὴ α'. Ἦχος ♯ Πα ϑ . Ὁ εἰρμός.

Π ε ποι κιλ με νητη θει α δο ξη η ι ε ρα
και ευ κλε ης Παρ θε νε μνημη σθ παν τας συν η
γα γε το προς ευφρο συ νην τας πι στας ε ξαρ χου σης Μαρι αμ
με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον τας μο νο γε
νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α σται (δίσ)

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α μ φε πο νει το α υ λων τα ξις ου ρα νο βα
μων εν Σι ων το θει ον σω μα σου αφ νω δε συ
ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς εκ πε ρα α των
Θε ο το κε σοι πα ρε στη σαν αρ δην μεθ ων α χρα
ντε σθ την σε πτην Παρ θε νε μνημη δο ξα α ζο ο μεν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ν ι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω κα τα της
φυ σε ως Α γνη Θε ον κυ η σα σα ο μως μι μθ
με νη δε τον ποι η την σθ και Υι ον υ περ φυ υ σιν

υ πο κυπτεῖς ^Δ τοῖς τῆς φυ σε ως νο μοῖς ^π δι ο θνη σκᾶ

σασυντω ^ε Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι ζ ᾠ σα ^π

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος ^ε Βου ξ. Ὁ εἰρμός.

Α νοι ξω το στομα μᾶ και πλη ρω θη σε ται Πνευ

μα τος ^ε και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι ^ε

και ο φθη σο μαι φαιδρωσ πα νη γυ ρι ζων ^π και α σω γη

θο μενος ταυ της την Κοι μη σιν ^ε (δύς) ^π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ε

Π αρ θε νοι νε α νι δεσ συν Μα ρι αμ τη Προ

φη τι δι ^ε ω δην την ε ξο δι ον νυν α λα λα ξα τε ^ε η

Παρ θε νος γαρ και μο νη Θε ο το κος ^π προς λη ξινου ρα νι

ον δι α βι βα ζεται ^ε

Κ αι νυν και α ει και εις τᾶς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ε

Α ξι ως ως εμ ψυ χον σε ου ρα νον υ πε δε

ξαν το^ε_γ ου ρα νι α Πα να γνε θει α σκη νω μα τα^ε_γ και πα
ρε στη κας φαι δρω σω ρα ι σμε νη^π₉ ως νυ μ φη πα να μω
μος τω Βα σι λει και Θε ω^ε_γ

Ωιδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ηδη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των α πα
αν των^Δ₂ Θε ου σο φι α και δυ να μις^π₉ α κλι νη α κρα
δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε^Δ₂ μο νος γα αρ ει
Α γι ος^ε₂ ο εν α γι οις α να παυ ο ο με ε νος^π₉ (δὶς)

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ₂

Γυ ναι κα σε θνη την αλλυ περ φυ ως και Μη τε ε ρα
^Δ₂ Θε ου ει δο τες Πα να μω με^π₉ οι κλει νοι Α πο στο λοι
πε φρι κυ αις η πτο ντο χερ σι^Δ₂ δο ξη α α πα στρα πτα σαν^Δ₂
ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε νοι^π₉

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ₂

Υπε φθα σε χερ σι ταις υ βρι στι καις του αυ θα α
δης^Δ₂ το μην η δι κη ε πα ξα σα^π₉ του Θε ου φυ λα ξαν

τος το σε βα σ τη ε μ ψυ χω κι βω τω ^Δδο ξη τη ης Θε
ο τη τος ^Δεν η ο Λο γος σα ρξ ε χρη μα α τι ι σε ^π9

Κανὼν δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^ΔΒου ς

Τ ς σ ς υ μ νο λο γος Θε ο το ο κε η ζω ω σα
και α φθο νος πη γη ^Δθι α σον συ γκρο τη σα αν τας πνευ μα
τι κον στε ρε ω ω σον ^π9 και εν τη θει α δο ξη σ σ τε
φα νων δο ξη σα ξι ω σον ^ε(δὶς) ^κ7

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ε ^κ7
Θ νη τη ης εξ ο σφυ ος προ α χθει ει σα τη φυ υ
σει κα τα λη λον Α γνη ^Δτην ε ξο δον δι η νυ υ σας τε
κ σ α δε την ο ν τω σ ζω ην ^π9 προς την ζω ην με θε στη κας
την θει αν και ε νυ πο στα τον ^ε ^κ7

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην ^ε ^κ7

Δ η μος Θε ο λο γων εκ πε ρα α των εξ υ υ ψος Α
γγε λων δε πλη θυς ^Δπρος την Σι ω ν η πει γο ον το παν το δυ

να μω νευ μα α τι α ξι ο χρε ως Δεσ ποι να τη
ση τα φη λει τω ρ γη σαν τε ε ε ε ε ε ες

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠϋδόκησε. Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὡιδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ρη σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρ κω σιν υ
πε φη ναν την εκ Παρ θε ν8 σ8 Χρι στε φε γ γος ασ τρα πη
ης σ8 εις φως ε θνων ε ξε λευ σεσ θαι και φω νει σοι α
βυ σσος εν α γαλ λι α α σει τη δυ να μει σ8 δο ξα φι
λα αν θρω ω πε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ιδε τε λα οι και θαν μα σα τε το ο ρος γαρ το α
γι ον και εμ φα νε στα τον Θε ου των ε που ρα νι ι

ων ^Δβουνων εφ υ ^ππερθεν αι ρεται ⁹ου ρα νος ε πι γειος

^Δεν ε πρ ρα νι ι ω ^Δκαι α φθαττω χθο νι οι κι ζο ο

^πμε ε νος ⁹

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^Δ

Ζω ης α ι δι ου και κρει ττο νος ^Δο θα να τος σθ

γε γο νε ^πδι α βα τη ριον Α γνη ^Δεκ της ε πι κη η

ρου ^Δπρος θει αν ον τως και αρ ρενστον ^πμε θι στων σε α

χραντε ^Δεν α γαλ λι α α σει ^Δτον Υι ον καθο ραν σθ και

^πΚυ υ ρι ι ον ⁹

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^Δ

Επηρ θησαν πυ λαιου ρα νι αι ^Δκαι Α γγε λοι α

νυμνησαν ^πκαι υ πε δε ξα το Χρι σος ^Δτο της παρθε νι

α ασ ^Δαυ του μη τρω ον κει μη λι ον ^πΧε ρου βιμ υ πει ξε

σοι ^Δεν α γαλ λι α α σει ^ΔΣε ρα φιμ δε δο ξα ζει σε χαι αι

^προ ον τα ⁹

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ζ̣ Βου ξ̣

Την ἀνεξιχνίαστον θειεῖαν βουλήν της εκ-
της Παρθενώ σαρκώσεως σὺ τὸ Ὑψίστη οὐρο Προ-
φήτης Ἀββακάμ κατανοῶν ἐκραυγαάζει δοξατη-
δὺν ἀμείσθ Κυριε

Υπεράγια Θεοτοκῶσόν ημάς

Θάμβος ἠνθεασαίτωνου ῥάνον του Παμβά-
σιλεως τὸν ἐμψυχόν τὴν κενώνας ὑπερχο-
μῆνον τῆς γῆς ὡς θαύματα ἐργασάει δοξατηδὺν
ἀμείσθ Κυριε

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱὸ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι

Εν τῇ Μεταστάσει Μητῆρ Θεοῦ τοῦ εὐρυ-
χωροῦ τὰ τὸν σῶμα σὺ καὶ θεοδόχων τῶν Ἀγγε-
λῶν στρατιῶν ἰερωταῖς πτερυγίξιν φοβῶ καὶ
χαρᾶσιν ἐκαλύπτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰ-

ω νων α μην ^ε_κ

Ε ι ο α κα τα ληπ τοσ τα αυ της καρ ποσ ^ε_κ δι ον

ου ρα νο οσ ε χρη μα τι σε ^ε_κ τα φην υ πε στη ^π₉ ε ε κσ

σι ωσ ωσ θνη τοσ ^ε_κ πωσ την τα φην αρ νη σε ε ται ^Δ₂ η α πει

ρο γα α μωσ κυ η σα σα ^ε_κ

Ωιδή ε'. Ο εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο θει ον και αρ ρη τον καλ λοσ ^Δ₂ των α ρε των σσ Χρι

στε δι η γη σομαι ^π₉ εξ α ι δι ι ου γαρ δο ξησ συ υν

α ι δι ον ^Δ₂ και ε νυ πο στα τον λα αμ ψα σα παυ γα σμα ^π₉

παρ θε νι κησ α πο γασ τρωσ ^Δ₂ τοισ εν σκο τει και σκι

α ^π₉ σω μα τω θεισ α νε τει λασ η η λι ι οσ ^π₉ (δῖς)

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μασ ^Δ₂

Ω σ ε πι νε φε λησ Παρ θε νε ^Δ₂ των Α πο στο

λων ο δη μοσ ο χσ μενοσ ^π₉ προς την Σι ω ων εκ πε ρα των

λε ει τωρ γησαι σοι ^Δ₂ τη νε φε λη τη κσ σ φη η θροι ζε το ^π₉

αφ ησ ο Υ ψι στοσ Θε οσ ^Δ₂ τοισ εν σκο τει και σκι

α^π₉ δι και ο συνης ε λαμψεν η η λι ι ος^π₉

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^Δ₂

Σαλ πι γων θε ο ληπτοι γλωσσαι^Δ₂ των θε ο λο γων

αν δρων ευ η χε στε ρον^π₉ τη θε ο το ο κω ε βο ων

το ον ε ξο δι ον^Δ₂ ε νη χσ μεναι υ υμ νον τω Πνευ μα τι^π₉

χαι ροις α κη ρα τε πη γη^Δ₂ της τσ θε ου ζω αρ χι

κης^π₉ και σω τη ρι ου παν των σαρκω ω σε ε ως^π₉

Κανὼν δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος^Δ₂ Βου^ξ

Εξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

σου^Δ₂ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε^ε₇ γη θεν με

τε ε στης προς αι ω νι ι ρς μο νας^Δ₂ και προς α τε

λευ τη τον ζω ην^Δ₂ πα σι τοι οις υ μνσ σι σε^ε₇ σω τη

ρι ι αν βρα βευ ουσα^ε₇ (δίσ)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι^ε₇

Κρο τει τω σαν σαλ πι γ γε στων θε ο λο γων ση

με ρον^Δ₂ γλω σσα α δε πο λυ φθο γγος αν θρω ω πων^ε₇ νυν ευ

φη μεις τω περι η χει ετω α ηρ α πει ειρω

λαμπομενος φω τι Α γγελοι οι υ μνειτωσαν της

Παρ θε ε νσ την Κοι μησιν

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ο σκευ ος δι ε πρε πε της ε κλο γης τοις υ μνοις

σοι ο ο λο ος ε ξι στα μενος Παρ θε ε νε εκ δη μοσ

ο ο λω σ ι ε ρω με ε νοσ Θε ω τοις πα α σι θε

ο ληπ τοσ και ων ον τωσ και αι δει κνυ με νοσ Θε ο

το ο κε Πα νυμ νη τε

Ωιδή ζ'. Ο ειρμός.

Ἦχος 4 Πα ρ

Α λι ον πον το γε νες κη τω ον εν το σθι

ον πυρ της τρι η με ρσ τα φησ σσ τι ι προ ει κο

νι σμα ου Ι ω νασ υ πο φη της α α να δεδεικται

σε σω σμενος γαρ ως και προ πε πω το α σι νης ε βο ο

α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι

ε (δίσ) π 9

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας Δ 2

Νε μει σοι τα υ περ φυ σιν Α ναξο παν των Θε

ος Δ 2 εν γαρ τω τικ τειν Παρ θε νον ω ωσ περ ε φυ

λα ξεν π 9 ου τως εν τα α φω το σω μα δι ι ε τηρησεν

α δι α φθορον και συν ε δο ξα σε Δ 2 θει α με τα στα α

σει Δ 2 γε ρα σοι ωσ περ Υι ος Μη τρι χα ρι ζο ο με ε νος π 9

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας Δ 2

Ον τως σε ως φα ει νην Δ 2 λυ χνι αν α υ λθ

πυ ρος Δ 2 θυ μι α τη ρι ον θει ου χρυ υ σε ον αν

θρα κος π 9 εν τοις Α γι ι ων Α γι οις κα α τε σκηνω

σε Δ 2 στα μον ρα β δον τε πλα κα θε ο γρα φον Δ 2 κι βω τον α

γι ι αν Δ 2 τρα πε ζαν α αρ τσ ζω ης Δ 2 Παρ θε νε ο το

ο κο ος σθ π 9

Κανών δεύτερος. Ο εἰρμός.

Ἦχος Δ 2 Βου ξ

Την θει αν ταυ την και παν τι μον π 9 τε λην τες ε ορ την οι θε

ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα
ζοντες (δίσ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε κ σα ζω η α να τε ταλ κε τας κλει σ της παρ θε νι ας μη
λυ σα σα πως εν το ο αχ ραν τον ζω αρ χι κον τε σα
σκη νω μα της τσ θα να τσ πει ει ρας γε γο νεν με το
χον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ζ ω ης υ παρ ξα σα τε μενος ζω ης της α ι δι ου τε
τυ χη κας δι α θα α να τσ γαρ προς την ζω ην με τα
βε βη κας η την ζω ην τε κσ ς σα την ε νυ πο στα
το ο ο ο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ
Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αυτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις

ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζῶης Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχιόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτη θάνε πέμπτη.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἠδύοκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μετάστασεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεισι προσευξομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσευχεσθαι)· ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τηρικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτὰ, καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπαντα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανὸς αὐτῆς μετάστασεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιούτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταπτομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἰεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἰερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν

λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῆ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οικονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων, Μήτηρ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἢ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροὶ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφήσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωνδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἄγγελοι ὕμνουντες ἠκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμπος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπέισας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηρωρημένας ἀφείς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγίης. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασιν, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἴασιν ἐδώρησατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δέ, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδεῖας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιοθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἔνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὔρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

ᾠχος 4 Παφ

ᾠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι ε
 ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν τας συ
 νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι στας εξ αρ χῃ
 σης Μαρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων τω σω α
 δον τας Μο νο γε νει εν δο ξωσ ο τι δε δο ο ξα α
 σται

ᾠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των α
 παν των Θε ου σο φι α και δυ να μεις α κλι νη
 α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε
 μονος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο
 με ε νος

ᾠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σαρ κω σιν υ
 πε φη ναν την εκ Παρ θε νῃ σθ Χρι στε φε γ γος ασ τρα
 πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι και φω νει

σοι αβυσσος εν αγαλλι ασει τη δυ να μισθ δο

ξαφι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε'

Το θει ον και αρ ρητον καλ λος των α ρε των σθ

Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι ου γαρ δο

ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα τον λα αμ ψασα

πau γα σμα παρ θε νι κης α πο γα στρος τοις εν

σκο τει και σκι α σω μα τω θεις α νε τει λας η

η λι ι ος

ὠδὴ ς'

Αλι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο σθι

ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ ει

κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α να δε δει

κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το ο ο α σι

νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ως

Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'

Ιτα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως α

ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε τω θυ
 μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη τη
 των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι φθε γγο
 με νος μϑ σι κοις ορ γανοις εν με σω φλο γο ο ος
 ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε ρων και η μων

Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι ρς δυ σ σε
 βεις δε κα τα φλε γε σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε
 νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε πη γην
 ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο ραν θα να τϑ
 και ζω ην βλυ στα νϑ σαν τοις μελ πϑ σι τον Δη
 μι ρρ γον μονον υ μνϑ ϑ με εν οι λε λυ τρω με ε
 νοι και υ περ υ ψϑ μεν εις παν τας τϑσαι ω να α α

ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογεῖται.

ᾠδή θ'

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

Ν ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Παρ
θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το κος και
ζω ην προ μη στε ευ ε ται θα να τος η με τα το
κον Παρ θε νος και με τα θα να τον ζω σα σω ω ζοι σα
ει Θε ο το κε την κλη ρο νο μι ι α αν σα (δύς)

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

Ε ξι στα ντο Αγ γε λων αι δυ να μεις εν τη Σι
ων σκο πῶ με ναι τον οι κει ον Δε σπο την γυ
ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη γαρ α χραν τος
τε κῶ ση υι ο πρε πω ς προ σε φω νει δε ευ ρο σε μνη
τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα α σθη η τι

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν

σε ἄτην μὴ νηθεοτοκὸν

Συνεστειλεχοςτων Αποστολων το θεο

δοχον σωμασμεταδε υς ορωντες και

φωνη λιγυρα α προσφθε γγομενοι εις ουρα νι

υς θαλαμης προς τον Υιον εκφοιτωσα σωωζοις α

ει θεοτοκετην κληρονομιαν ανσ

Ἦχος Βου

Ααγγελοι την Κοιμησιν της Παρθενου ο

ρωντες εεξεπληττον το πως η Παρθενος απαι

αιρει απο της γηης εις τα ανω

Απασ γηγενης σκιωτατω πνευματι λαμπα α

δωχμενος πανηγυριζετω ωδε αυλων

νοων φυσις γεραι ρσα την ιεραν Μετα

στασιν της θεομηητο ορος και βοααα

ατω χαιροις παμμακαρισε θεοτοκε α

γνηαει Παρθενε

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8⁹ ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το^{7x} πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει^{δ2} α πο της γη ησειστα α ανω^{7x}

Δ ευ τε εν Σι ων^{7x} τω θει ω και πι ο νι ο ρει
τ8 ζω ων τος Θε 8^{7x} α γαλλι α σω με ε θα⁹ την Θε
ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο με νοι^{7x} προς γαρ την λι αν
κρειτ το να^{δ2} και θει ο τε ραν σκη νην^{δ2} ως Μη τε
ε ε ε ρα^{δ2} ταυ την ει εις τα Α γι α^{7x} των Α γι
ων Χρι ζος μετα τι θησι^{6x}

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι^{6x}

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8⁹ ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το^{7x} πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει^{δ2} α πο της γη ησειστα α ανω^{7x}

Δ ευ τε οι πι στοι^{7x} τω τα φω προ σελ θω μεν της Θε ε
ο μη το ρος^{7x} και πε ρι πτυ ξω με ε θα⁹ καρ δι ας

χει ει λη ομματα μετωπα ει λι κρινως προ σα
πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα ι α μα α α
α των α φθο να α χα ρι σματα εκ πη γης α ε
να ε βλυ στα νοντα

Και νυν και α ει ει και εις τες αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αα γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει α πο της γη ησεις τα α ανω

Δε χσ παρη μων ω δηντην ε ξο δι ον Μη τερ τσ
ζων τος Θε ε και τη φωτο φο ρω ω σου και θει α ε πι
σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα τρο παι α
τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη η η η νην
α φε σι ιν τοις μελ τσ σι και ψυ χων σωτη ρι αν βρα
βεν ε σα

Καταβασία.

ᾠχος 4 Παφ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Παρ
θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το κος και
ζω ην προ μη στε ευ ε ται θα να τος η με τα το
κον Παρ θε νος και με τα θα να τον ζω σα σω ω ζοι σα
ει Θε ο το κε την κλη ρο νο μι ι α αν σ ς ς ς

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα α
κα ρι ζο ο με ε εν σε την ην μο ο νην
Θε ε ο το ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της φυ υ
σε ω ως οι ο ο ο ροι οι εν σοι οι Παρ θε
ε νε α α χρα αν τε πα α α αρ θε ε νευ
ει ει γαρ το ο ο κος και ζω ω ην προ μη στε ε

 ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος η με ε ε ε

 τα α το κο ον Παρ θε ε ε ε νος και με ε ε ε

 τα θα α να α το ον ζω σα α σω ω ω ζοι οις

 α α α ει Θε ο το ο ο κε τη η ην κλη

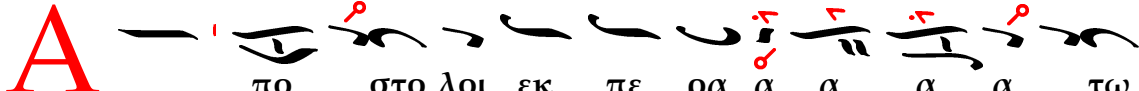
 ρο νο ο μι ι ι ι α α αν σϛ ϛ ϛ ϛ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος Γα ϛ

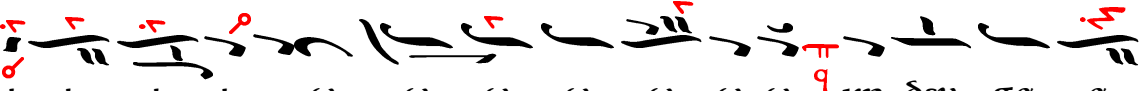
A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω

 ω ω ω ω ων συ υν α θροι οι σθεν τε ε

 ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα νη τω χω ρι

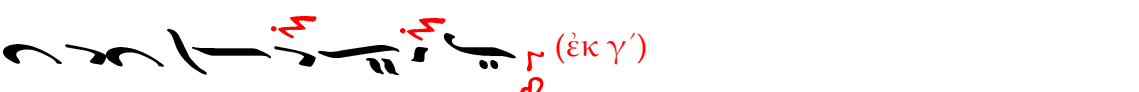
 ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ σα α

 τε μϛ ϛ ϛ το σω ω ω ω μα και συ Υι ε

 και αι Θε ε ε μϛ πα ρα α λα α βε μϛ ϛ

 ϛ το πνε ε ε ευ μα (ἐκ γ')

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ
 το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ μνο
 ος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ
 γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του σοι πρε
 ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ᾠδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Αποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίω
νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος
θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν σοι· Χαῖρε
ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ
τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἢ κηῖσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ
Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι,
Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Αποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς
κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν
ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Ἦχος Πάσχα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνευ μα α α τι

Κ ^{Πα} αι νυ υ υν και α α ει ^{Δι} και εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω ω νων α α α μην

Τ ^{Πα} η α θα να τω ω σου ^{Νη} Κοι μη η η η η η
η η σει ^{Πα} Θε ο ο το κε Μη η τηρ τη ης ζω ω
ω ης νε φε ε λαι αι του ου ους α α α πο ο στο
ο ο λους ^{Δι} αι θε ρι ου ους δι η η η ηρ πα
α α α ζον ^{Πα} και κο σμι κω ως δι ε ε σπα αρ με νους

Κε Δι ο μο ο χω ω ω ρους πα α ρε ε στη η η η σαν τω
 α χρα αν τω ω ω σου σω ω μα α α τι οι οι
 και κη δευ σα αν τε ε ε ε ε ες σε ε ε ε ε ε ε
 ε ε πτω ως την φω νην του Γα βρι ι ηλ με
 λω δουν τες α α νε ε ε βο ο ο ω ων χαι αι ρε
 Πα κε ε χα α α ρι ι ι τω με ε ε νη Παρ θε νε
 Δι Μη η τηρ α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ο Κυ υ
 ρι ι ι ος με ε τα α α α σου μεθ ων ως Υι ον
 σου και Θε ον η μων ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε
 Πα σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δοξολογούμεν σε ευχαριστούμε σοι διὰ τὴν με
γαλήνην σου δοξάν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πα
τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ιη
σου Χριστε εκαι Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιωνων την αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιωνωντας αμαρτι
ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυριος
Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμην

Καθε καστηνη μεραν ευλογησω σε και αι νε
σωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιω
να του αιωνος

Κ α τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυλαχθηναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θη σ η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με
ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας

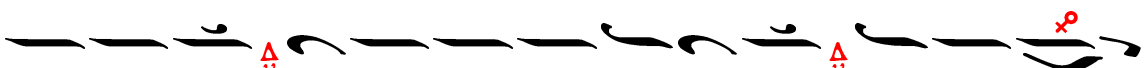
Απολυτίκιον. Ἦχος ♪ Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε^π με τεστης προς την ζω ην Μητηρ υ πα α αρχου σα

 της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη

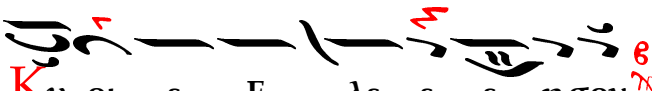
 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

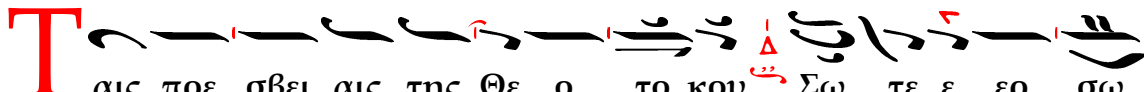
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

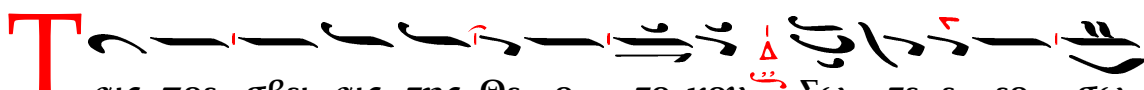

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

 σονη μας

Στίχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οἰς θαν μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λ ς ι

α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λς ς ι

α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λς ς ι

α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὐφραίνουνσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λς ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα
 ρι ι ας α τρεπτως εν ανθρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανατον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α΄. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδιά μου,
 ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ΄ 2)

Εν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
 κε με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρυ πα α αρ χου σα
 της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη
 εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων

Στίχ. β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ
 μοι; (ριε΄ 3)

Εν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε⁹ με τε στης προς την ζω ην Μητηρ υ πα α αρ χου σα

 της ζω ης^Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις^Δ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μων'⁹

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Εν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας^Δ

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε⁹ με τε στης προς την ζω ην Μητηρ υ πα α αρ χου σα

 της ζω ης^Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις^Δ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ν'⁹

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Εὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν⁹ και προ σπε ε σω ω μεν

 Χρι στω ω ω ω⁹ σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου⁹

 ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στο ο ο ο ος⁹

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλλη λη λη σ ι α⁹

Απολυτίκιον. Ἦχος ♩ Πα ρ

Εν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
 κε με τε στης προς την ζω ην Μητηρ υ πα α αρ χου σα
 της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη
 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.
 (Ψάλλεται ἀπὸ ιε' ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος Δι-θ

Την εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο ο
 ο ο κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ πι ι
 दा ता फος και νε κρω σις ε κ ε κρα τη σεν ως γαρ ζω
 ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν ο μη τραν οι
 κη σας α ει παρ θε νο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Αα γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η

μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι
 ος Α α α α θα α α α α α α α α α
 α α γα α α λιε α α θα α να το ο ο ο ο ο
 ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο η η
 μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
 ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
 η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι ο

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦχος ἰ Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η η μ ε τον Κυ ρι ον και
η γ α λ λ ι α σε το πνε ευ μα μ ε πι τω Θε ω
ω τω σω τη η ρι ι μ ε

Χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
δ ο λ η σ αυ τ ε ι δου γαρ α πο τ ε νυ ν μα κα ρι
ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Μ ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η η μ ε τον Κυ ρι ον και
η γ α λ λ ι α σε το πνε ευ μα μ ε πι τω Θε ω
ω τω σω τη η ρι ι μ ε

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γ α λει α ο δυ να
το ς και α γι ον το ο νο μα αυ τ ε και το ε λε
ο ς αυ τ ε ει ς γε νε αν και γε νε αν τοι ς φο β ε με ε
νοι ς αυ τον

M ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν και
η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι τ ω Θε ω
ω τ ω σ ω τ η ρ ι μ υ ς υ ς

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερέψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος Νη ς

A λ λ η λ υ ς ι ι α Α α α α α λ λ η λ υ ς
υ ς ι ι ι ι α Α λ λ η λ υ ς υ ς υ ς υ ς
ι ι Α λ λ η λ υ ς ι ι α
Χ Α ν α σ τ η θ ι Κ υ ρ ι ε ε ι σ τ η ν α ν α π α υ σ ι ι ν
σ υ κ α ι η κ ι β ω τ ο ς τ α γ ι α α σ μ α τ ο ο ο ο ς
σ ο υ

A λ λ η λ υ ς ι ι α Α α α α α λ λ η λ υ ς

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

ⲓ ⲓ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲫ Ⲽ ⲟ ⲥⲉ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲟ ⲥ ⲧⲱ Ⲙⲁ ⲃⲓ Ⲕ ⲁ ⲗⲏ ⲑⲓ ⲁ ⲛ ⲕⲁⲓ

ⲟⲩ ⲙⲏ ⲁ ⲑⲉ ⲧⲏ ⲥⲓ ⲁⲩ ⲧⲏⲛ ⲉ ⲕ ⲕⲁ ⲣ ⲧⲏ ⲥ ⲏⲓ ⲗⲓ ⲁ ⲥ ⲟⲩ

ⲑⲏ ⲥⲟ ⲙⲁⲓ ⲉ ⲡⲓ ⲓ ⲧⲄ ⲑⲣⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲛⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲟⲩ

ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

ⲓ ⲓ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α τρι α

α α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι

ο ον υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α α δο ο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο σα

α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α

α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι

ι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ρι ι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

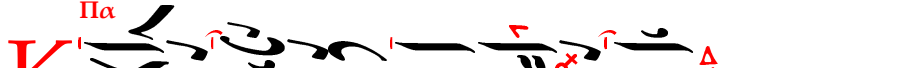
ε ε ε ε ε ε ε α α α α των ο ο ο

λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

 Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

 ω ω ω ως Πα δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον τα

 α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

 λου ου ου ου ι α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

 Πα ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ε

 Πα ρα α σχϝ Κυ υ ρι ε

 Πα ρα σχϝ Κυ υ ρι ι ε

 Πα ρα α σχϝ Κυ ρι ε

 Πα ρα σχϝ Κυ ρι ε

 Πα ρα α α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε
^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σα
^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μ
^{Δι} ^{Πα}
 Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μ και κα τα
 φυ γη η η η μ και αι ρυ υ ση ης μ
^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ
^{Δι}
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υς μ Κυ ρι ος σε
^{Πα} ^Μ ^{Πα}
 ρε ω μα α α μ ς ς ς ς και κα α τα
 φυ υ γη η η η μ και αι ρυ υ υ υ ση
 η η ης μ
^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι} Τρι
^{Πα}
 α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α χω ω
 ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου

καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν
βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

^{Πα}
Ε̇ ε̇ λ̇ ε̇ ο̇ ν̇ ε̇ ῖ ρ̇ η̇ η̇ ν̇ η̇ ς̇ ῥ̇ θ̇ υ̇ σ̇ ι̇ α̇ ν̇ α̇ ι̇ ν̇ ε̇ ε̇
σε̇ ε̇ ως̇

^{Πα}
Κ̇ α̇ ι̇ μ̇ ε̇ ε̇ τ̇ α̇ α̇ τ̇ ε̇ Π̇ ν̇ ε̇ υ̇ μ̇ α̇ τ̇ ο̇ ς̇ σ̇ θ̇

^{Πα}
Ε̇ ε̇ χ̇ ο̇ μ̇ ε̇ ν̇ π̇ ρ̇ ο̇ ς̇ τ̇ ο̇ ν̇ Κ̇ υ̇ ρ̇ ι̇ ι̇ ο̇ ν̇

^{Πα} ^{Μ Πα}
Α̇ α̇ ξ̇ ι̇ ο̇ ο̇ ν̇ κ̇ α̇ ι̇ α̇ ι̇ δ̇ ι̇ ι̇ κ̇ α̇ ι̇ α̇ ι̇ ο̇ ν̇

^{Πα}
Α̇ γ̇ ι̇ ο̇ ς̇ Α̇ γ̇ ι̇ ο̇ ς̇ Α̇ α̇ γ̇ ι̇ ο̇ ς̇ Κ̇ υ̇ ρ̇ ι̇ ο̇ ς̇ Σ̇ α̇ β̇ β̇ α̇
ω̇ θ̇ π̇ λ̇ η̇ ρ̇ η̇ ς̇ ο̇ ς̇ ρ̇ α̇ ν̇ ο̇ ς̇ κ̇ α̇ ι̇ η̇ γ̇ η̇ τ̇ η̇ ς̇ δ̇ ο̇ ο̇

ξ̇ η̇ ς̇ ω̇ σ̇ α̇ ν̇ ν̇ α̇ α̇ ε̇ ν̇ τ̇ ο̇ ι̇ ς̇ υ̇ ψ̇ ι̇ ι̇ ς̇ ο̇ ι̇ ς̇ ε̇ υ̇

λ̇ ο̇ γ̇ η̇ μ̇ ε̇ ν̇ ο̇ ς̇ ο̇ ε̇ ρ̇ χ̇ ο̇ ο̇ ο̇ μ̇ ε̇ ν̇ ο̇ ς̇ ε̇ ν̇ ο̇

ν̇ ο̇ ο̇ μ̇ α̇ τ̇ ι̇ Κ̇ υ̇ ρ̇ ι̇ ι̇ ο̇ υ̇ ω̇ σ̇ α̇ ν̇ ν̇ α̇ α̇ α̇ ο̇

ε̇ ν̇ τ̇ ο̇ ι̇ ς̇ υ̇ ψ̇ ι̇ ι̇ ι̇ ς̇ ο̇ ι̇ ς̇

^Μ Α̇ α̇ μ̇ η̇ ν̇
^Μ Α̇ α̇ α̇ α̇ μ̇ η̇ η̇ η̇ η̇ η̇ η̇ η̇ η̇ ν̇

Πα
Σ ε υ μ ν ς ς ς ς ς ς μεν π9 σε Ευ λο
 γ ς ς ς ς ς ς μεν Δι
π9 σοι ευ χα ρι στ ς ς ς μεν
 Κυ υ ρι ι ε Πα
Δ2 και δε ο με θα α σ ς Δ2
 ο Θε ε ο ος η η μων π9

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Α ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα α
 κα ρι ζο ο με ε εν σε Δ2 τη ην μο ο νην
 Θε ε ο το ο ο κον π9

Ν ε ε νι ι ι κη η η ην ται της φυ υ
 σε ω ως οι ο ο ο ροι οι Δ2 εν σοι οι Παρ θε
 ε νε α α χρα αν τε π9 πα α α αρ θε ε νευ
 ει ει γα αρ το ο ο κος π9 και ζω ω ην προ μνη στε ε
 ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος π9 η με ε ε ε
 τα α το κον Παρ θε ε ε ε νος Δ2 και με ε ε ε
 τα θα α να α τον ζω σα α π9 σω ω ω ζοι οισ
 α α α ει Δ2 Θε ο το ο ο κε Δ2 τη η η κλη

τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νεσεως
σα Κυριε ο πως ανυμνησωμεν την δοξαν
σα οτι η ξιωσας η μας των αγιων σα με
τας χεινμστηρι ι ι ι ων τηρησον η μας εν τω
σωαγια σμωω ολην την ημεραν μελε
τωντας την δικαιοσυνην σα Αλληλαια
Αλληλαια Αλληλαια ααα

Ἦχος Δι-Θ

Ειη το ονομα Κυριε ευλογημενον
απο τειν και εως τειωνος (δεις)
Το ονομα Κυριε ειη ευλογημεε
ε ε ε νο ο ο ον απο τειν και εως τει
ωω νο ο ος